

samenkerk

oktober 2019 nr. 4

Focus op vrijwilligers

Mary en Thea

pagina 12 en 20

Het leven van

Dr. Henri Poels

pagina 22

Bezoek Mgr. Harrie Smeets

aan dekenaat Venray

pagina 4

Bij het hoogfeest

van *Allerheiligen*

pagina 4

Allerheiligen en Allerzielen

Als een naaste je ontvalt, wordt je belevingswereld flink in beroering gebracht. Dat hebben vele mensen met elkaar gemeen.

Dit kan ook bij een scheiding gebeuren, een verhuizing van een vriend of bij een emigratie van een familielid naar een ver land. Er is afstand tussen elkaar gekomen. Bij rouw voel je verslagenheid en verdriet. Het vertraagt je dagen en met heel je wezen kun je die scheiding van tijd en ruimte voelen.

Begin november staan we stil bij al diegenen van wie wij afscheid hebben genomen. Allerheiligen en Allerzielen zijn gedenk- en kerkelijke feestdagen waar we uiting geven aan die gevoelens.

Ondanks de ontkerkelijking en de secularisatie zijn het dagen die bij veel mensen iets losmaakt en waar we wat gemakkelijker uiting aan geven.

Rouw en herdenkingen zijn krachtige emotionele momenten die we niet gauw laten schieten.

Er is een binding over de grenzen van de dood. Die band is er één van liefde.

Bij het Pinksterfeest zaten de apostelen in angst bijeen omdat hun leider van de groep gearresteerd en omgebracht was op een openbare plek vlak voor het paasfeest.

Vandaar de schrik en verbazing als Jezus levend binnenloopt in het afgesloten huis. Hoe kan dat? Is dood dan niet dood? Jezus leeft. De mensenzoon heeft de dood overwonnen. Opofferende liefde doet er toe en overstijgt het menselijke, zelfs de dood.

Vandaar het wekelijks gedenken van de dierbare gestorvenen in de voorbeden van de H. Mis. Hoeveel geliefden hebben zich niet laten kennen in opofferende liefde voor hun echtgenoten, kinderen en kleinkinderen, voor vrijwilligerswerk in onze samenleving. Juist die liefdevolle nabijheid staat ons in de herinnering geschreven. En dit voorbeeld herinnert weer aan de liefde die Jezus voor alle mensen had. In het bijzonder voor hen, die extra liefde nodig hadden, de zieken en de mensen die aan de rand van de samenleving staan (vergelijk Lukas 15:1-2).

Zo kunnen heiligen en de vele andere zielen ons toch nog raken. We staan open voor gebed om eventueel nog aan te vullen waar we naar elkaar op aarde te kort zijn geschoten. We bezoeken de rustplaats van onze dierbaren, branden een kaars en laten een bloem achter of verzorgen die dierbare plek.

Dank aan de vele vrijwilligers die onze kerkhoven bijhouden en verzorgen voor anderen. De kerkhoven zijn plekken waar we de jachtige menselijke leefwereld kunnen relativiseren en moge wij herinneren wat er werkelijk toe doet.

Dank ook aan onze Lieve Heer die ons in de dood is voorgegaan en een woning voor ons heeft bereid, als ons leven eenmaal is voltooid (vergelijk 2 Corinthiërs 5:1-2).

Pastoor Miedema

Inhoudsopgave

Bezoek Mgr. Harrie Smeets aan Venray	4 - 5
50-jarig jubileum koor Chrisko	6
Samen Kerk-avonden	7
Nieuw initiatief dekenaat Venray	8 - 9
Ontmoeting met Paul Kronenberg	10
Bisschop Smeets op kennismakingsbezoek met paus Franciscus	11
Focus op vrijwilligers: Mary Schim van der Loeff-Savelsbergh	12 - 13
Kinderboekje	15 - 18
Oudercatachese + de klok bij overlijden	19
Focus op vrijwilligers: Thea Engels	20 - 21
Het leven van Dr. Henri Poels	22 - 23
Enkele parels uit de preken van de deken	24 - 25
Een interview met Piet Cöp	26 - 27
Ik geef de pen door aan...	28 - 29
De bijbel, van kaft tot kaft	30

De Bloemenkorf

Schoolstraat 2
5801 PB Venray
0478-510214

WWW.DEBLOEMENKORF.NL

*Voor elk moment
een passend geschenk*

Bezoek Mgr. Harrie Smeets aan het dekenaat Venray

Foto's: Bisdom Roermond

Na zijn bisschopswijding kondigde Mgr. Smeets aan dat hij zijn werkzaamheden zou beginnen met een bezoek aan alle dertien dekenaten van zijn bisdom. Toen hij daarmee begon zei hij: “Over een jaar weet ik beter welke kant het op moet met het bisdom. Eerst ga ik goed rondkijken, pas dan maak ik een plan. Je moet nooit te hard van stapel lopen. Ik wantrouw mensen die heel hard roepen: ‘Ik weet het, kom achter mij maar aan.’ De bisschop is inmiddels de helft van zijn bezoeken gepasseerd.

Op 4, 5 en 6 oktober bezocht hij ons dekenaat. De parochies in het “oude” dekenaat kende hij uiteraard al omdat hij hier vele jaren deken is geweest. Daarom lag bij de invulling van zijn bezoek het accent meer op de noordelijke helft van ons dekenaat, het voormalige dekenaat Gennep. Een aantal jaren geleden zijn beide dekenaten samengevoegd tot het huidige dekenaat Venray. Het programma van het bezoek van de bisschop zag er als volgt uit.

Vrijdag 4 oktober

De bisschop sloot aan bij een ontbijt ter herdenking van de opening van het ontmoetingscentrum in Bergen. Deelnemers zo’n 150 vrijwilligers, die bij verschillende diaconale projecten betrokken zijn.

’s Middags bezocht hij Zorgcentrum de Mulder in Venray. In de weekenden vinden daar woord-en communiediensten plaats.

Voorheen droeg pastoor Snijders daar incidenteel een Mis op. Nu niet meer. De bewoners missen die “echte” Mis. De bisschop droeg die daar op om 15.00 uur.

Aansluitend was er een ontmoeting met de betrokken vrijwilligers van de zorghuizen die zich inzetten voor de vieringen ten behoeve van de bewoners.

’s Avonds ontmoette de bisschop priesters en kerkbesturen in de sacristie van de kerk in Molenhoek.

De bisschop vertelde over zijn ervaringen in het 1e jaar als bisschop.

Aansluitend vertelde Dr. Johan van der Vloet namens het team parochievernieuwing van het bisdom over de eerste ervaringen met parochies die zich ingezet hebben om, na een gezamenlijke bezinning, een pastoraal beleidsplan op papier te zetten, zoals het bisdom dat twee jaar geleden heeft aangekaart. In veel parochies heeft dat geleid tot een diepgaande en zinvolle bezinning op de plaats van parochie en kerk in de nabije toekomst, alsook tot een hopelijk breed gedragen pastoraal beleidsplan.

Zaterdag 5 oktober

Om 18.00 uur droeg de bisschop een Avondmis op in Gennep, muzikaal opgeluisterd door het kinderkoor. Aansluitend was er een ontmoeting met de tienergroep daar.

Zondag 6 oktober

De bisschop was te gast in de Paterskerk in Venray, waar hij een plechtige Mis opdroeg bij gelegenheid van het 60-jarig jubileum van de Zangers van St. Frans, uiteraard opgeluisterd door het jubilerende koor samen met het Venrays Mannenkoor en een ensemble.

’s Middags onthulde hij in de pastorie aan de Eindstraat een portret van deken Harrie Smeets in de portrettengalerij van alle oud-dekens aldaar.

Ger Claessens

50-jarig jubileum koor Chrisko

Koor Chrisko is opgericht in 1969 door kapelaan Snijders en was toen verbonden aan de Vredeskerk (Christus Koning parochie) in Venray. Destijds bestond het koor uit veertig jongeren in de leeftijd vanaf 12 jaar en ouder. Het koor werd begeleid door het Rank Xerox orkest onder leiding van Jo van Els, tevens koordirigent.

Nog steeds zingt een aantal dames van het eerste uur bij Chrisko. Het is een vertrouwde gang naar de repetitie; allemaal hebben we een gezin of ons werk en de maandagavond brengt het samen zingen ons veel ontspanning en praten we in de pauze gezellig over van alles en nog wat.

Het koor staat ruim 25 jaar onder leiding van dirigente Norma Ansinger en wordt op orgel begeleid door Petra Koopmans.

Na de sluiting van de Vredeskerk zijn we gaan zingen in Paterskerk (de O.L.V. van Zeven Smarten Kerk). Het repertoire is met ons meegegroeid en we werken samen aan mooie muziek, liturgisch passend en in verschillende talen. We hebben deelgenomen aan verschillende korenfestivals en muzikaal totaal. Ook verzorgen we huwelijksmissen en uitvaarten, kerstconcerten of een muzikale avond in een zorginstelling. Een aantal keren per jaar zingen we in de Grote Kerk (Petrus Banden Kerk).

Een KRO TV Mis , live uitgezonden vanuit de Grote Kerk was een hoogtepunt voor ons koor en recent onze muzikale medewerking aan de bisschopswijding van deken H. Smeets in Roermond.

Een klein koor van dertien leden heeft veel voordelen. Je kent elkaar door en door, je weet dat jouw stem ertoe doet, je vormt een hechte groep, maar daarnaast ben je met dit kleine aantal ook best kwetsbaar.

Ons 50 jarig Jubileumfeest vieren we met een H. Mis op Zondag 24 november in de Paterskerk om 11.00 uur, Hoogfeest Christus Koning.

Na de Eucharistieviering nodigen wij u graag uit om samen met ons dit jubileum te vieren onder het genot van een kop koffie/thee met Limburgse vlaai.

Verder verzorgen wij een gratis Kerstconcert op Zaterdag 21 december om 20.00 uur in de Paterskerk.

Zowel bij de Eucharistieviering als bij het Kerstconcert brengen wij een mooi afwisselend repertoire met solisten en verschillende instrumenten.

Heb jij ooit gezongen bij koor Chrisko, dan willen we speciaal jou uitnodigen om dit met ons te vieren.

Wij verheugen ons op uw komst!

Koor Chrisko, www.koorchrisko.nl

Samen Kerk-avonden - najaar 2019

Voor het vijfde seizoen bieden we belangstellenden een serie vormingsavonden aan. Doel van de avonden is: leren over ons geloof, onze gedachten hierover delen en elkaar gezellig ontmoeten.

U bent van harte welkom vanaf 19.15u in het parochiezaaltje aan de Leunseweg 5 in Venray. De avonden beginnen om 19.30u. Het thema duurt uiterlijk 21:30. Daarna kan er nog gezellig gepraat worden onder het genot van een drankje en iets hartigs. Een kleine vrijwillige bijdrage wordt op prijs gesteld als tegemoetkoming in de kosten.

Bij vragen kunt u contact opnemen met Arthur Gerritzen (0478-707440 of 06-46656753).

- *Dinsdag 22 oktober 2019 – Voettocht naar Santiago*

In 2018 heeft Peter Ansinger uit Leunen een voettocht naar Santiago de Compostella ondernomen. De tocht heeft plaatsgevonden vanuit zijn woonplaats en was 2400 km lang. Hij heeft deels de bekende route gelopen, maar ook voor een deel een nieuwe, pas ontdekte route, die vrijwel nog niemand gelopen heeft. Het is een tocht met vele ups en downs geweest, in letterlijke en figuurlijke zin. Deze avond zal Peter vertellen over zijn motivatie om deze reis te doen, zijn voorbereiding op deze voettocht en het verloop ervan. Wees welkom.

- *Dinsdag 19 november 2019 – Gastvrijheid en vrede*

Rector Lambert Hendriks van het seminarie Rolduc is deze avond onze gastspreker. Hij zal deze avond ingaan op de worsteling van Europa hoe om te gaan met de vluchtelingenstroom die Europa binnen trekt, zoals onder andere over de Middellandse Zee. Hoe kijken Kerk en wereld naar deze ontwikkelingen? Wees welkom!

- *Dinsdag 10 december 2019 – De spiritualiteit van de advent*

December is de feestmaand bij uitstek. Maar het is ook de tijd van de advent. In de liturgie van de kerk is de advent een prachtige tijd: nergens in het jaar spreken de uit de Bijbel aangereikte thema's zo over hoop en verlangen die weldra vervuld worden als juist in deze korte tijd van vier weken voor kerstmis. Meer dan de moeite waard om er een avond bij stil te blijven staan!

Deze avond nodigen wij u uit om samen met deken Smeets dieper in te gaan op spiritualiteit van de advent... aan de hand van de liturgie zoals we die op zondag en alle dagen van de advent vieren. Wees welkom!

Nieuw initiatief dekenaat Venray **geïnspireerd door paus Franciscus** **en bisschop Smeets**

In zijn hele optreden laat paus Franciscus doorschemeren dat de kerk een missie heeft. Ook onze bisschop Harrie Smeets gaf dit tijdens zijn bisschopswijding treffend weer toen hij sprak over zijn bisschopsstaf. De Kerk is er niet enkel om naar te kijken, waarbij hij verwees naar zijn bisschopsstaf. Deze had namelijk jaren in de vitrine gestaan in onze Petrus' Bandenkerk. De bisschop sprak het verlangen uit dat de Kerk in ons bisdom zich niet zou opsluiten in een vitrine van eigen genoegzaamheid, maar juist vanuit de Kerk naar buiten de wereld in te gaan.

Maak leerlingen!

Welnu, die oproep kregen de eerste volgelingen van Jezus ook: trek de wereld in, verkondig de blijde boodschap en leef zoals God van je verlangt. Jezus riep op alle mensen tot zijn leerlingen te maken. Nu is het wel zeer ambitieus om vanuit Venray alle volkeren te bereiken, maar als we Gods blijde boodschap in Venray aan mensen van goede wil durven door te laten klinken, dan zou dat een mooie stap zijn.

Als God renoveert

De Canadese priester James Mallon heeft in zijn parochies een vertaalslag van die opdracht weten te maken. Met succes. Hij reist inmiddels de hele wereld over om deze passie te delen. Zijn boek 'Als God renoveert' schetst een beeld van het tijdsgewricht waarin de Kerk zich bevindt en daarin maakt hij op krachtige wijze duidelijk hoe hij de oproep om mensen tot leerlingen van Jezus te maken in zijn parochie en daarbuiten handen en voeten geeft. Een leerling wil leren en zich ergens in verdiepen. Kenmerk van een leerling van Jezus is dat hij ernaar verlangt dat hij van Hem wil leren.

Alpha

In ons drukke bestaan hebben we echter weinig tijd en daardoor ontgaan ons veel waardevolle zaken, zoals het contact met elkaar en de schoonheid van Gods blijde boodschap. De (vernieuwde) oplossing die daarin nu gevonden is, is een Alpha-cursus. Een Alpha-cursus is een serie van 10 bijeenkomsten. Deze momenten hebben een vaste opzet: samen eten, samen luisteren naar een inleiding en tenslotte samen daarover in gesprek gaan. Reeds vele katholieken hebben door deze cursus mogen herontdekken waarom de blijde boodschap ook alweer de blijde boodschap heet. En reeds vele christenen zijn middels Alpha in staat geweest om gehoor te geven aan de oproep om leerlingen te maken. Want veel mensen die Alpha gedaan hebben, willen de God die ze hebben leren kennen tijdens Alpha beter leren kennen. Na deze introductie in het christelijke geloof wil men meer. En dan spreek je over leerlingen, die Jezus willen volgen.

Maar voor wie is Alpha? Alpha is voor iedereen. Alpha is zowel voor mensen die wel of niet geloven, zowel voor mensen die de kerk bezoeken als zij die er van verwijderd zijn geraakt.

Steentje bijdragen

Het is ons verlangen om deze cursus tweemaal per jaar te gaan geven. De eerste keer willen we medio januari 2020 starten. Nu is het geven van een Alpha-cursus niet mogelijk zonder de inspanning van de parochiegemeenschappen. Een wezenlijk kenmerk van Alpha is namelijk de eenvoudige maaltijd, die in principe omwille van de gastvrijheid kosteloos is. Dat betekent dat je mensen nodig hebt die deze maaltijden willen klaarmaken en verzorgen.

Al met al is het een groot karwei. Maar daarin heb ik een groot vertrouwen in ons dekenaat. De paus, onze bisschop, deken Smeets, pastoor Miedema en kapelaan Marthoma nodigen uit om als u belangstelling heeft een steentje bij te dragen aan de verwezenlijking van deze cursus contact op te nemen met Arthur Gerritzen (apam.gerritzen@gmail.com of 06-46656753)

Het Alpha-team dekenaat Venray

Ontmoeting met Paul Kronenberg

Sinds enige tijd organiseert het kerkbestuur op koop-zondagen een koffie-uurtje. Deze koffie-uurtjes zijn voor een ieder toegankelijk en vinden vanaf 10.30 uur plaats in de ontmoetingsruimte van het Museum aan het Mgr. Goumansplein. De bijeenkomst van zondag 1 september werd opgeluisterd door oud-Venraynaar Paul Kronenberg.

Tijdens het bezoek aan India hadden wij het voorrecht om Kanthari, het lopende project van Paul en zijn vriendin Sabriye, te mogen bezoeken.

Het bleek uiteindelijk een erg indrukwekkende ervaring te zijn om te mogen zien en beleven hoe, en vooral ook met wat voor een betrokkenheid en bevoegenheid, deze twee mensen hun hele leven in het teken zetten van de medemens.

Toen we hoorden dat Paul even terug was in zijn geboortedorp Venray was dat dan ook reden genoeg om hem te vragen om tijdens “ons” koffie-uurtje zijn verhaal met ons te delen.

Tijdens deze druk bezochte bijeenkomst nam Paul ons mee naar het prille begin van zijn relatie met Sabriye in Tibet, het ontstaan van hun project “Braille without Borders” aldaar en het ontstaan van Kanthari, zo’n 12 jaar geleden in India.

Paul noemt zichzelf een ‘social changineer’. Kanthari is dan ook een instituut dat mensen die aan de rand van de maatschappij zijn gesitueerd, een opleiding biedt waardoor deze in staat zijn in hun thuisland eigen sociale projecten op te zetten en te leiden en waarmee zij de tools in handen krijgen om veranderingen te weeg te brengen.

De deelnemers hebben zelf iets door- of overleefd waardoor zij gedreven zijn een positieve verandering in hun gemeenschappen te bewerkstelligen. Kantharis zetten zich op verschillende gebieden in voor een betere wereld : mensenrechten, empowerment van (aids-)wezen, gehandicapten, vrouwen, mensen uit minderheidsgroepen maar ook zijn er organisaties die zich inzetten op het gebied van milieu, biologische land-/tuin-bouw, en/of alternatieve educatie.

Zie ook: www.kanthari.org

Tijdens de presentatie, in het voor hem nog steeds vertrouwde Venray’s, vertelde Paul verder op een kleurrijke en soms emotionele wijze welke problemen er volgens hem in de wereld zijn maar vooral ook wie er wat aan doet en kan doen. Dit zet aan tot nadenken over wat anders kan, en ook anders gedaan zou moeten worden om oplossingen voor sociaal-maatschappelijke vraagstukken te vinden.

In navolging op deze bijeenkomst zijn wij voornemens om vaker inspirerende sprekers als Paul Kronenberg een podium te bieden om hun verhaal met ons te delen. Wij zullen U hiervan middels de geëigende kanalen op te hoogte houden.

Jan van Goch, kerkbestuur

Bisschop Smeets op kennismakingsbezoek bij paus Franciscus

Bisschop Harrie Smeets heeft donderdag 12 september een persoonlijke ontmoeting gehad met paus Franciscus. Het was zijn eerste officiële kennismaking met de paus sinds hij vorig jaar tot bisschop van Roermond werd benoemd en gewijd. De ontmoeting vond plaats in het kader van een cursus die het Vaticaan organiseerde voor bisschoppen die het afgelopen jaar gewijd waren.

De nieuwe bisschoppen kregen in de afgelopen dagen op uitnodiging van de Vaticaanse Congregatie voor de Bisschoppen les over de identiteit en de zending van een bisschop. Aan het einde daarvan was er een ontmoeting met de paus. “Probeer zoveel als mogelijk jullie tijd met de mensen door te brengen, in plaats van achter jullie bureau’s te zitten.” Dat advies gaf de paus mee aan de 105 bisschoppen, die afkomstig waren uit alle delen van de wereld. “Wie in de buurt van God is, die is ook in de buurt van zijn medemensen. Zorg altijd een open verbinding te zijn tussen Jezus en de mensen.”

Focus op vrijwilligers:

Mary Schim van der Loeff-Savelsbergh

Mary Schim van der Loeff kan met recht een “senior-parochiaan” genoemd worden, zowel in leeftijd als in dienstjaren als vrijwilliger binnen de parochie.

Al onder deken Theunissen trad ze toe tot het kerkbestuur en de parochieberaad. Dit beraad komt nu 3 keer per jaar bijeen en de leden informeren elkaar over actuele onderwerpen.

Ze is al vele jaren lid van de MOV-werkgroep, wat staat voor Missie Ontwikkeling en Vrede.

De groep kiest ieder jaar voor ons dekenaat een project voor de Vastenactie. Op termijn zal de werkgroep stoppen omdat er geen aanwas van jonge mensen is.

Dan is er ook een interdekenale werkgroep Noord Limburg van de dekenaten Horst en Venray, die zich ook over de Vastenactie buigt.

Samen met heel veel andere vrijwilligers, en alleen dank zijn hen, organiseert ze jaarlijks een bezinningsmiddag voor zieken, volgend jaar voor de 35e en tevens laatste keer. Op de middag dit jaar waren zo'n 150 mensen aanwezig, inclusief koor en werkgroep-leden. De middag begint met koffie en gebak in Anno'54.

Daarna wordt in de zaal voor de zieken de heilige Mis opgedragen. Voor dat doel wordt in Anno'54 een altaar gereed gemaakt. Na de Mis worden nog enkele liederen gezongen, door het koor en de andere aanwezigen. Tenslotte is er voor de aanwezigen een advocaatje, een glas wijn of een andere consumptie. Aan deelname zijn geen kosten verbonden. Op een voorafgaande zondag is er aan de kerk een deurcollecte.

De werkgroep stopt volgend jaar met de organisatie van deze middag: voor de organisatoren begint de leeftijd te tellen, het wordt te veel.

Parochianen die hun taak willen overnemen zijn bijzonder welkom: de leden van de werkgroep willen hun taak met liefde overdragen en hun opvolgers inwerken.

Met andere parochianen brengt Mary de zieken-communie rond aan parochianen die daarom vragen, afhankelijk van het verzoek 1 keer per week of per maand.

Ze is suppoost in de Grote Kerk.

Tenslotte bezoekt Mary wekelijks Hospice Zenit. Nu sinds 9 jaar, op verzoek van oud-deken Smeets. Een verpleegkundige vraagt aan de gasten wie er prijs stelt op haar bezoek. Er volgt een gesprek met de belangstellende gast. Katholiek of niet speelt geen rol. Mensen praten over hun leven, over wat ze meegemaakt hebben. Soms ook over het geloof. Bij dat bezoek neemt ze altijd de Communie mee.

Toen ze onlangs in Maastricht was, brandde ze bij de Sterre de Zee een kaarsje voor een gast die op sterven lag. Later hoorde ze dat die omstreeks dat moment rustig overleden was. Daar gelooft ze in.

Kleine geloofsuitingen worden nog steeds onmiddellijk herkend: toen ze recent op het voorhoofd van een gast een kruisje tekende was dat voor de aanwezigen een gebaar dat veel meer zeggingskracht had dan woorden.

Door haar vele bezoeken aan het Hospice staat ze heel ontspannen tegenover de dood. Ze heeft al heel veel familieleden, vrienden en kennissen zien gaan. Als het zover is, dan zij dat zo.

Mary is op 28 september 1963 getrouwd met Ben Schim van der Loeff. Ben overleed op 3 oktober 1885 op 57-jarige leeftijd. Ze hebben een zoon, Paul, en een dochter, Madeleine. Er zijn drie kleinkinderen

De wapenspreuk van de familie Schim van der Loeff is “Deus noster refugium et virtus”, God is onze toevlucht en kracht”. Dit devies staat op het graf van Ben. Het is ook het devies van Mary.

Daar gelooft ze in.

Ger Claessens.

**‘God is onze
toevlucht en kracht’**

BRIENSVELD
UITVAARTVERZORGING

AANDACHT, TIJD EN ZORG
VOOR UW PERSOONLIJKE WENSEN

📍 Brienshoekweg 6
5809 EW, Leunen-Venray
☎ 0478-515221
🌐 www.briensveld.nl

UITVAARTVERZORGING

**ELEKTRO
VAN GOCH**

VENRAY T 0478-510545 F 0478-511800 ELEKTROVANGOCH.NL

ELEKTROTECHNIEK
BEVEILIGING
DATA-NETWERKEN
TELE-COMMUNICATIE
HUISAUTOMATISERING

TUHMAN DAKBEDEKKINGEN

Voor al uw dakwerkzaamheden

Keizersveld 71b • 5803 AP Venray • T 0478 533702
M 06-54366249 • info@tuhmandakbedekkingen.nl

WWW.TUHMANDAKBEDEKKINGEN.NL

Kinderboekje

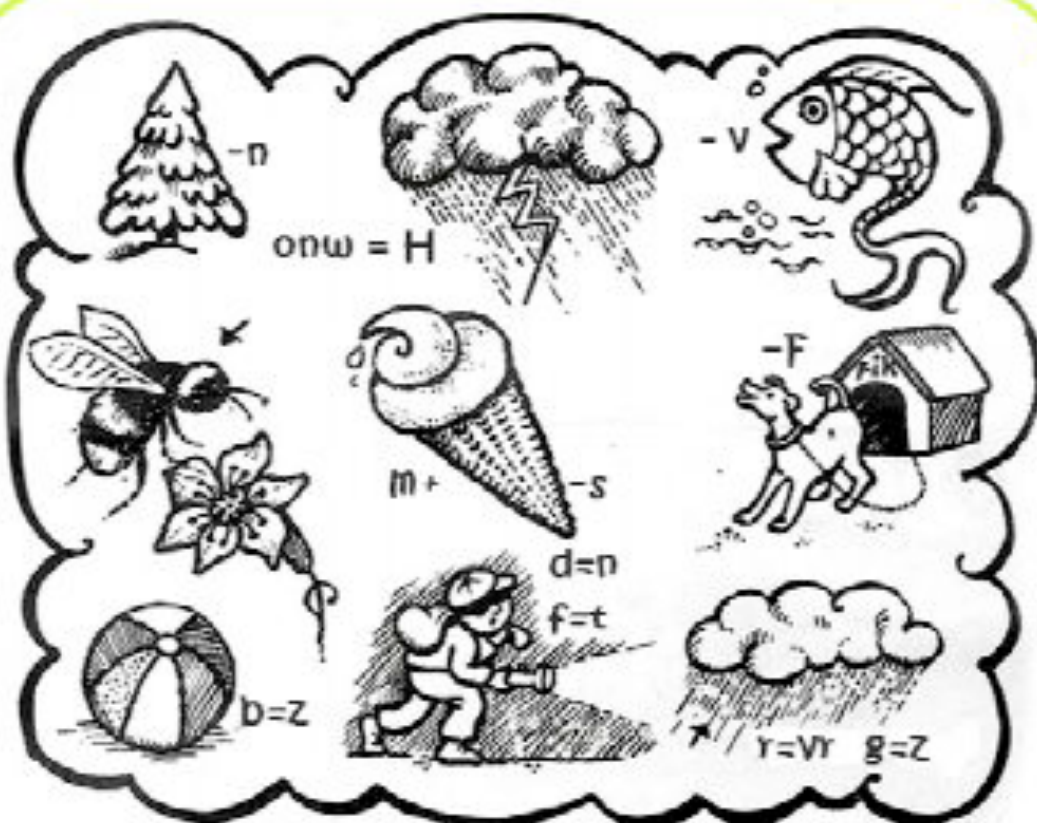

Jezus houdt van alle kinderen, groot en klein!

Hoi kinderen,

Hebben jullie dat ook wel eens? Dat je heel bang bent voor iets? Voor het donker, voor een spin, om alleen naar een kinderfeestje te gaan zonder mama, om ergens te gaan logeren,

Iedereen is wel eens bang voor iets en dat is ook helemaal niet gek hoor!! En meestal is er wel iemand in de buurt die je dan kan troosten en helpen; papa, mama, de juffrouw, je grote broer of zus, of een goede vriend. Maar weet je wat zo fijn is, ook al zou er niemand in de buurt zijn, je állerbeste vriend is altijd in de buurt, namelijk in jouw hart. Jezus wil ons altijd helpen en zeker als we bang zijn! Vraag Hem maar om hulp, Hij helpt je zeker!

Kijk eens naar deze plaatjes.

Zet een X bij de dingen waar jij bang voor bent.

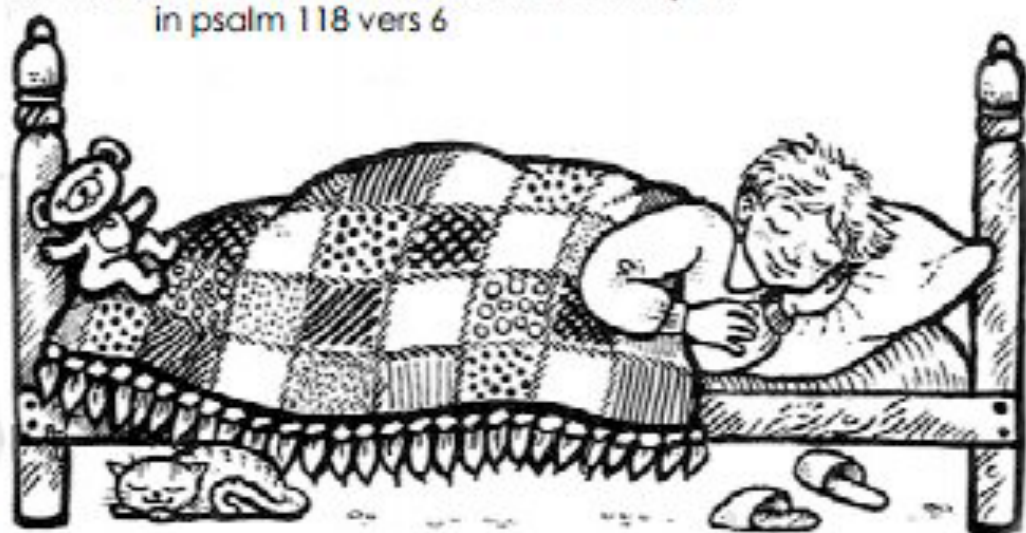
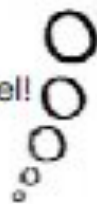
Kun jij rustig slapen als je bang bent? Deze jongen wel!

Weet je waarom? Los de rebus op, dan weet je

waar hij aan denkt als hij bang is.

Je kunt het antwoord ook vinden in de Bijbel

in psalm 118 vers 6

www.bijbelidee.nl

Op YouTube staan hele mooie liedjes:

https://www.youtube.com/watch?v=W_X9fennVuY

Je hoeft niet bang te zijn

★ ★ Je hoeft niet bang te zijn
al gaat de storm tekeer.
Leg maar gewoon je hand
in die van onze Heer.

Je hoeft niet bang te zijn
als oorlog komt of pijn.
De Heer zal als een muur,
rondom je leven zijn.

Je hoeft niet bang te zijn ★ ★
al gaan de lichten uit.
God is er en Hij blijft,
als jij je ogen sluit.

<https://www.youtube.com/watch?v=Xvli55xiRDY>

Wees niet bang

Op 1 november vieren we Allerheiligen en op 2 november Allerzielen. Het koekje 'de krakeling' heeft geen einde. Volg de vorm van het koekje maar eens met je vinger, je kunt blijven doorgaan. Omdat dit ons een beetje doet denken aan de Eeuwigheid (de hemel) worden er in sommige streken in Nederland rond Allerheiligen/Allerzielen vaak krakelingen gebakken.

Hierbij een makkelijk recept:

Benodigheden:

- 4 plakjes roomboter bladerdeeg
- kaneelsuiker (of een mengsel van kaneel en kristalsuiker)
- 100 gram chocola (melk of puur, wat je lekker vindt)
- 1 eidooier

Bereidingswijze:

Verwarm de oven voor op 180 graden. Ontdooi de plakjes roomboterbladerdeeg.

Leg de plakjes bladerdeeg

met de randjes een beetje op elkaar en maak er met een deegroller een groot vierkant van, ongeveer 20x20cm. Snijd er rechte repen van, van ongeveer 1,5 tot 2 cm dik. Vouw er dan een krakeling van. Hierbij mag je gerust een beetje aan het deeg trekken.

Smeer de krakelingen in met de eidooier. Verdeel er vervolgens wat kaneelsuiker over. Laat de krakelingen even 10 minuten rusten op de bakplaat; dan behouden de krakelingen in de oven beter hun vorm. Bak de krakelingen in de oven voor ongeveer 15-20 minuten. Hou ze goed in de gaten, want het kan ineens snel gaan. Laat ze daarna afkoelen terwijl je de chocolade voorbereid. Smelt 100 gram chocolade in de magnetron of au bain marie. Dip de krakelingen in de chocolade en leg ze weer op de bakplaat. Als de chocolade hard is geworden, zijn ze klaar om op te eten!

Oudercatechese

Op veel plaatsen heeft men er goede ervaringen mee: oudercatechese. Ineens komen de kinderen uit school met verhalen over Bijbel en geloof, Jezus en de kerk. Oeioei, hoe zat dat ook al weer? Zeker als de kinderen het enthousiasme van de catecheseles overbrengen op hun ouders, ontstaat vaak de behoefte om ook zelf weer te weten hoe het ook alweer zat.

Om de ouders van Communicanten en Vormelingen daartoe de kans te geven vinden er 'oudercatecheseavonden' plaats, waar bij heel simpel in één avond verteld wordt wat er in een aantal lessen op school aan de kinderen is overgedragen. Natuurlijk nodigt het lesmateriaal uit tot verdere bezinning, verdieping en gesprek. Ook wie niet een kind in groep 4 of 8 heeft zitten maar toch bezig wil zijn met geloofsverdieping thuis, is welkom.

Voor de Communieouders zijn de data 3 oktober, 7 november, 12 december gepland. Voor de ouders van Vormelingen zijn de data 16 oktober, 20 november, 11 december gepland. Alle avonden zijn van 20 tot 21.30 uur in de pastorie Paterskerk (achter de kerk, Leunseweg 5).

Aan de avonden zijn geen kosten verbonden, vrijblijvend komen luisteren op de eerste avond kan zeker ook. De avonden worden verzorgd door kapelaan Marthoma Alexander (Communie) en deken Ed Smeets (Vormsel). Welkom! Meer informatie is te verkrijgen op de pastorie Eindstraat.

De klok bij overlijden

Terug van weggeweest... de klok bij overlijden

Het is een oud en zinvol gebruik: als aan de parochie een overlijden gemeld wordt en een kerkelijke uitvaart besproken wordt, dat dan na dat bericht de grote klok het droeve nieuws dat een dorpsgenoot gestorven is aan de dorpsgemeenschap meldt. Om onduidelijke redenen is dat gebruik in Venray in het verleden verdwenen. Maar inmiddels weer terug! Als de grote klok na de kleine middagklok (angelus) gaat luiden (om 12.05 uur) is er iemand gestorven. De klok meldt het ons, vraagt ons de overledene in gebed te gedenken en roept ons alvast voor de uitvaart. Klokken zijn gegoten en gewijd om lief en leed te verkondigen en vanuit de kerktoren ons op te roepen tot gebed.

*Kapelaan Marthoma,
deken E, Smeets*

Focus op vrijwilligers: Thea Engels

Thea Engels is al vele jaren actief als lector in de Paterskerk. Sinds mei van dit jaar is ook haar dochter Laura lector, met haar 12 jaren waarschijnlijk op afstand de jongste in onze parochies. Voordat Laura begon was er misschien enige twijfel over die jonge leeftijd: zouden de teksten niet te zwaar of te moeilijk zijn? Meteen bij haar 1e aantreden was die twijfel weg: ze las duidelijke, in het juiste tempo, articuleerde goed en legde het accent op de juiste lettergreep in de soms ongebruikelijke namen uit de Bijbel.

Thea is getrouwd met Tonnie Engels, vicevoorzitter van het kerkbestuur in Venray-Centrum.

Ze hebben vier kinderen: Laura die dit jaar naar de brugklas in Stevensbeek gaat, Willem in groep 5, Eva in groep 3 en Toon in groep 2 van basisschool de Lier in Merselo.

Samen met haar echtgenoot is ze actief als vrijwilliger in een aantal werkgroepen binnen onze kerk.

Ze geven samen huwelijksvoorbereiding, ieder jaar voor zo'n 4 aanstaande echtparen.

Daarvoor hebben ze bij het bisdom Roermond een toerustingscursus gevolgd. Bij de huwelijksvoorbereiding gaat het om 3 avonden, waarin de paren samen ingaan op allerlei raakvlakken tussen kerk en huwelijk: de Bijbel, de Sacramenten, de visie van de kerk op seksualiteit, het wederzijds respect van man en vrouw. Aan de orde komt onder meer het boek "De vijf talen van de liefde" van Gary Chapman.

Het echtpaar organiseert met anderen de voorbereiding van de kinderen op hun Eerste Heilige Communie. Dat gebeurt jaarlijks tijdens vier "ik-ken-mijn-kerk-dagen". Op de betreffende zondagen worden de

communicanten van 09.15 – 15.45 uur in de kerk verwacht. Ze beginnen met een voorbereiding op de Heilige Mis van die dag. Ze gaan daar samen naar toe. Ze krijgen een rondleiding door de kerk met aandacht voor een aantal aspecten in de liturgie op het niveau van de kinderen. Tussen de middag lunchen ze samen. Ze leren de liedjes die tijdens de Communie-mis gezongen worden.

Op Palmzondag maken ze een Palmpasenstok, die ze naar de bewoners van de Mulder brengen.

Op eerste Pinksterdag nemen ze deel aan de internationale Heilige Mis ter voorbereiding op hun Eerste Heilige Communie de dag erna.

Op de eerste zondag na Driekoningen organiseren ze jaarlijks het Familietreffen voor alle gezinnen uit de parochie, maar specifiek voor de ouders van de kinderen die het afgelopen jaar gedoopt zijn. Na de Heilige Mis die dag is er koffie in de pastorie aan de Leunseweg. De ouders halen dan de doopschelp op, die sinds het Doopsel van hun kind in de doopkapel wordt bewaard.

'We doen ons best en God doet de rest'

Over al die activiteiten zegt Thea nogal laconiek: "We doen ons best en God doet de rest".

Als je bedenkt dat misschien nog geen procent van alle communicanten van de afgelopen 10 jaar na de Eerste Heilige Communie met de kerk verbonden blijft, is dat soms wel moeilijk. Je zaait samen een kiem van geloof en de zorg voor de oogst ligt bij Hem.

Voor de eigen geloofsvorming bezoekt het echtpaar met hun kinderen jaarlijks twee gezinsweekenden in het klooster van de Blauwe Zusters in Steijl. Ouders en kinderen worden er op ieders eigen niveau aangesproken. Er is iedere dag een Heilige Mis, er wordt gebeden, er is catechese, sport/spel en ontspanning. Voor de ouders zijn er ook altijd 4 inleidingen over van allerlei aspecten van het geloof. Ook gaan hun kinderen jaarlijks naar verschillende katholieke kampen toe.

Buiten de kerk is Thea actief als vrijwilliger directe zorg in hospice Zenit in Venray. Dat houdt in; de lichamelijke verzorging voor de gasten aan bed, een praatje of een spelletje. Ze probeert er voor de gasten een soort thuis van te maken. Verder wat huishoudelijke taken in de keuken en de was. Ze draait 1 dienst per week. Door de week alleen 's avonds en in het weekend 's avonds en ook overdag. En zo nu en dan ook een nachtdienst. Wat inhoudt dat ze daar slaapt en standby is voor de verpleegkundige van

dienst. Bij Zenit werkt professioneel fulltime een coördinator en verder zijn er een tiental parttime verpleegkundigen en verzorgenden. Er zijn zo'n 150 vrijwilligers die koken, de tuin onderhouden en de verpleegkundigen ondersteunen.

De sfeer is heel anders dan in een ziekenhuis. Als iemand door een arts terminaal verklaard wordt, mag hij/zij naar een Hospice. Ze verblijven er in principe maximaal 3 maanden. Een enkeling gaat er door de goede verzorging en alle aandacht op vooruit. Alle anderen weten dat hun einde nadert. Ze hebben al heel veel los moeten laten. Het is of hun leven wordt afgepeld. Uiteindelijk blijft alleen de kern over. Alle bijzaken vervallen. Vaak heerst er een sfeer van overgave. Het is een voorrecht om in dat stadium voor de mensen te mogen zorgen. Het is dankbaar werk.

Ger Claessens.

Het leven van Dr. Henri Poels

Op 17 september tijdens de eerste Samen-Kerk-Avond van het nieuwe seizoen hield gemeentearchivaris Paul van Meegeren een bijzonder boeiende lezing over leven en werk van Dr. Henri Poels. Met zijn toestemming volgt hier een samenvatting.

Dr. Poels werd in 1868 geboren in een familie die rijkdom had verworven in de schapenhandel. Zijn grootvader was één van de oprichters van de Grote Schaapscompagnie. De compagnie kende geen statuten. Alles gebeurde op basis van vertrouwen en eens per jaar was er een winstuitkering.

Het vermogen van de familie Poels en het internationale netwerk van de compagnie vormden de basis voor de loopbaan van Henri Poels. Aanvankelijk was het de bedoeling dat ook hij toe zou treden tot de compagnie. Daarom schreef zijn vader hem in op Rolduc waar Henri een jaar lang een soort HBS volgde. Na dat jaar koos Henri

voor de priesteropleiding, die hij afrondde in Roermond.

Na zijn priesterwijding stuurde het bisdom hem naar de universiteit van Leuven, waar hij Bijbelwetenschap ging studeren. De colleges daar stonden in het teken van historisch-kritisch bijbelonderzoek. Een moderne optie die in conservatieve katholieke kringen omstreden was. Na zijn promotie doceerde hij aan het theologisch instituut vlakbij Antwerpen.

Hij publiceerde een aantal wetenschappelijke artikelen, die op grote weerstand stuitten binnen de kerk. In Rome werd zelfs een onderzoek gestart naar de rechtzinnigheid van de jonge doctor.

Het bisdom durfde hem niet tot docent op het Grootseminarie in Roermond te benoemen en stuurde hem als kapelaan naar Venlo. Bij zijn parochianen werd hij al snel populair door zijn ongedwongen omgang met mensen en door zijn goede preken.

Het onderzoek in Rome mondde uit in een volledige rehabilitatie en paus Leo XIII benoemde hem in een internationale Bijbelcommissie. Helaas was dit niet van lange duur en nadat Pius X tot paus werd gekozen groeide de invloed van uitgesproken conservatieve geestelijken.

Poels week uit naar de Verenigde Staten en doceerde 6 jaar lang aan een college in Washington. Na zijn terugkeer in Nederland besloot hij definitief met zijn Bijbelstudie te stoppen omdat die naar zijn oordeel zou uitlopen op een conflict met Rome.

Op advies van Mgr. Nolens werd hij benoemd tot kapelaan in Welten en tot aalmoezenier van de arbeid in de Mijnstreek. In die laatste hoedanigheid zette hij zich in voor de verbetering van de leef-en woonomstandigheden van de mensen. Hij was betrokken bij de oprichting van diverse organisaties die bijdroegen aan een betere huisvesting.

Hij werd een exponent van de katholieke sociale leer die een harmonie nastreefde tussen werkgevers en werknemers. Hij was intensief betrokken bij de oprichting van tal van katholieke organisaties o.a. op het gebied van woningbouw, onderwijs, maatschappelijke werk en volksgezondheid

Hij was in Venray zo geliefd dat hem bij zijn zilveren priesterjubileum een glas-in-loodraam met zijn beeltenis in de Grote Kerk werd aangeboden. Het raam zou de oorlog helaas niet overleven.

Aan de vooravond van de Tweede Wereldoorlog nam hij duidelijk stelling tegen het nationaalsocialisme in Duitsland en tegen de vazallen daarvan in de Nederlands NSB, wat hem een plaats bezorgde op de dodenlijst van de Gestapo. Met steun van zijn netwerk week hij uit naar Zwitserland.

Na zijn terugkeer in 1945 liet zijn gezondheid steeds meer te wensen over.

Hij overleed in 1948 in Imstenrade bij Heerlen.

Zijn uitvaart vond plaats in de Paterskerk in Venray omdat de wederopbouw van de Grote Kerk nog niet voltooid was. Op zijn verzoek werd de kist een moment geplaatst in het zand van de Grote Kerk en vervolgens naast zijn ouders op het kerkhof daar begraven.

In 1953 werd er tussen zijn geboortehuis en de kerk een standbeeld voor hem opgericht.

In Welten en later in Heerlen bestierde Maria Elisabeth Nelissen zijn huishouden. Marie Nelissen was een zus van de koster van Oirlo, Jacobus Nelissen, Jacobus was mijn grootvader. Hij, mijn overgrootvader en mijn oom Selm waren achtereenvolgens zo'n 150 koster in Oirlo. Er is daar zelfs een straat naar de drie kosters genoemd.

Ger Claessens.

Geboortehuis
Dr. Poels

Enkele parels uit de preken van de deken

In deze rubriek brengen we een aantal mooie passages uit de preken van deken Smeets op de zondagen in de afgelopen maanden onder uw aandacht.

Omdat ze alleszins de moeite waard zijn om er nóg een keer kennis van te nemen of om ze te lezen als u ze nog niet gehoord had.

Boven iedere passage staat de aanduiding van de schriftlezing van de betreffende zondagen, waarop de preken betrekking hebben.

*Vijftiende zondag door het jaar
14 juli 2019*

Deuteronomium 30,10-14

Lucas 10,25-37

De Schriftgeleerden vragen aan Jezus wie dan wel die naaste is die we als ons zelf moeten beminnen. Jezus antwoordt met de parabel van de barmhartige Samaritaan. Een reiziger werd onderweg van Jeruzalem naar Jericho door rovers overvallen. Ze lieten de man halfdood langs de weg achter. De priester en de leviet die vervolgens passeerden keken weg en liepen door. Niet aldus de

Samaritaan. De Samaritanen waren in de dagen van Jezus een volk waar de Joden op neer keken, die ze meden als heidenen en onreinen.

Die Samaritaan heeft medelijden met de man en komt meteen in actie. Hij loopt op hem toe, giet olie en wijn op zijn wonden en verbindt ze. Daarna tilt hij hem op zijn eigen rijdier, brengt hem naar een herberg en zorgt voor hem. Hij geeft de waard 2 dinariën om verder voor hem te zorgen en belooft al het overige te vergoeden op zijn terugreis.

Zo simpel is het, zegt Jezus. Je naasten zijn al degenen die je tegenkomt onderweg in je leven en omdat het je naasten zijn doe je voor hen wat binnen je vermogen ligt. Als je vluchtelingen en asielzoekers tegen komt behandel je hen zoals je zelf behandeld zou willen worden.

Dat staat in de wet die God aan Mozes heeft gegeven. Die wet herhaalt Jezus.

In het epistel van vandaag staat. “De geboden die Ik u heden geef zijn niet te zwaar voor u en zij liggen niet buiten uw bereik. Ze zijn niet ver weg in de hemel of overzee. Neen, het woord is dicht bij u, in uw mond en in uw hart. Gij kunt het dus volbrengen.”

*Zestiende zondag door het jaar
21 juli 2019*

Genesis 18,1-10a

Lucas 10,38-42

Het evangelie van vandaag vertelt dat Jezus op bezoek gaat bij Martha en Maria.

Martha wordt helemaal in beslag genomen door de drukte van het bedienen en Maria gaat aan de voeten van de Heer zitten en luistert naar zijn woorden. Martha beklaagt zich bij Jezus

en vraagt Hem Maria op te dragen haar te helpen.

Maar Jezus antwoordt: “Martha, Martha, wat maak je je bezorgd en druk over veel dingen. Slechts één ding is nodig. Maria heeft het beste deel gekozen en het zal haar niet ontnomen worden.”

De bijbel is geen wegwijzer die ons door ons leven leidt via één weg en wel de enige goede. Die weg moeten we zelf vinden en de bijbel biedt ons daar hulp bij. Alle teksten in dit boek moeten we lezen in hun context. Niet een enkele passage, een enkele zin eruit nemen en die in ons eigen straatje uitleggen. Jezus zegt niet dat Martha alles alleen moet doen zonder de hulp van haar zus. Hij zegt dat Maria op dat moment voor het beste deel heeft gekozen, ervoor heeft gekozen om naar Hem te luisteren en de zorgen voor de bezoeker even te laten voor wat die is. Het gaat niet om de keuze tussen luisteren en doen, tussen bidden en werken. Niet het een óf het ander maar om een evenwicht tussen actie en bezinning. Dat evenwicht is in onze tijd verloren: actie krijgt alle aandacht, ten koste van bezinning en gebed. Die evenwichtsstoornis leidt tot leegloop in de kerken en tot een bijzonder eenzijdige, hectische levenswijze, die de schepping boven de Schepper plaatst en het bezoek boven de bezoeker.

Achtiende zondag door het jaar

4 augustus 2019

Prediker 1,2; 2,21-23

Lucas 12,13-21

Deze week donderdag werd na een jarenlange discussie het burkaverbod van kracht. Afgezien van de vele voors en tegens pas het verbod goed bij de neiging om alle verwijzingen naar de religie uit het publieke domein te weren.

De burka is een traditie binnen bepaalde vormen van de Islam. Maar die Islam, in welke vorm dan ook, behelst oneindig veel meer dan de burka. Tegenwoordig worden vormen van religie kennelijk alleen getolereerd als die aangepast zijn aan het moderne wereldbeeld.

Ons geloof reikt oneindig veel dieper dan dit wereldbeeld. Het raakt aan God. Aan God dienen en in zijn naam dienstbaar zijn aan onze medemensen. Ons leven is geen verworvenheid maar een geschenk. Van God met Jezus in zijn goede Geest.

Jezus zegt tegen de man uit het evangelie die nieuwe, grotere schuren wil gaan bouwen om zijn rijkdom op te bergen: “Nog deze nacht komt men je leven van je opeisen; en al die voorzieningen die je getroffen hebt, voor wie zijn die dan?”

Zo gaat het met iemand die schatten vergaart voor zichzelf, maar niet rijk is bij God.”

Een interview met Piet Cöp

De Zeer Eerwaardige Heer Piet Cöp, die bijna 40 jaar lang in het ziekenhuis van Roermond en Venray gewerkt heeft, vertelt in een interview over zijn ervaringen met de zieken en stervenden.

Hoeervaarde je de tijd in het ziekenhuis?

‘Al die tijd dat ik in het ziekenhuis gewerkt heb, dat is vanaf 1972, heb ik er met heel veel plezier gewerkt. Wat ik er geleerd heb is dat ik vooral moet luisteren, omdat in ons leven bijna niemand tijd genoeg heeft om te luisteren. Ik heb de tijd voor hen. Ik ga er rustig bij zitten en laat de mensen hun verhalen doen. En dat vinden ze heel fijn, dat hoor ik naderhand ook terug. Als iemand pijn heeft moet hij dat kunnen uiten. Als diegene zorgen heeft, bijvoorbeeld, zorgen over thuis, zorg over hoe het met de kinderen gaat, met de kleinkinderen gaat, zorg over hoe het einde van het leven eruit gaat zien in verband met de mensen die afscheid van hem moeten nemen; daar luisteren niet veel mensen naar. Ik had tijd om daar bij te zitten, gewoon aan de rand van het bed en dan bleef ik luisteren. Ook zat ik bij de familie in de wachtkamer, zodat ook zij hun verhalen en zorgen kwijt konden bij mij. Ik zorg ervoor dat ze koffie krijgen, ik kon de weg naar het toilet wijzen, hele gewone dingen. Maar ik was er gewoon voor hen en dat deed ik ’s morgens en ’s middags in het ziekenhuis en ging ’s avonds na het avondeten altijd nog even terug als er iemand heel slecht lag. Dan ging ik altijd nog even terug om te kijken hoe het was, even met de familie praten en even met de zieke samen zijn. Ik vond het erg fijn om er op zo’n moment voor de mensen te zijn!’

Hoe gaat het op het moment van de dood en hoe gaat het na de dood?

‘Ik weet niet of wij als priester, als gelovigen wel een kant en klaar antwoord hebben hoe het allemaal is en hoe het allemaal gaat en hoe het allemaal moet zijn. Ik denk dat mensen zelf, door mijn aanwezigheid, door een paar vragen die ik stel en door de enkele opmerkingen die ik maak, zij daardoor zelf aan het denken gaan hoe ze verder kunnen. Ze moeten zelf tot ontdekking komen. Ik kan tegen jou zeggen: Oh! Jij komt in de hemel. Maar als je twijfelt dan heeft die opmerking van mij geen enkele zin. Ik kan hooguit opmerkingen maken en vragen stellen die de ander aan het denken zet en die kunnen dan zelf verder komen. Maar ik kan ze niet de weg voorschrijven. Uiteindelijk moet je toch zelf zoeken! Ik heb misschien wel 1000 mensen bediend. Bijna dagelijks dat ik met stervenden van doen had. Ik vond het zelf niet meer moeilijk. Ik was gewend met mensen die het moeilijk hadden om te gaan: vooral stil zijn, niets zeggen, dienstbaar zijn. Alles wat ik aanreik en direct geef en zeg, functioneert niet! Ik moet hen aan het bewegen krijgen. Als die mensen gelovig zijn, dan gaan ze zelf denken richting de Schepper. Als je tijdens die moeilijke situatie gelooft, dan kun je er wat mee. Dan kun je vooruit. Ben je ook vertrouwd. Dan is dat de steun in de rug voor jou. Ik moet mijn eigen boontjes doppen. Dat moet ieder mens. Daar kun je soms een beetje bij helpen.’

Hoe ervaren zieke en stervende mensen hun situatie?

‘Op het einde van het leven is dat bijna altijd berusting. Laten ze over zich heen komen wat er op hun afkomt. Opstandig zijn ze bijna nooit. Dat heb ik niet veel meegemaakt.’

Piet, kun je nog wat meer vertellen over je ervaringen in het ziekenhuis?

‘Ik ben iedere dag met plezier en opgewekt naar het ziekenhuis gegaan. Dat is één van mijn eigenschappen. Ik heb altijd goede zin. Daar hoeft ik niks voor te doen. Dat is geen opgave. Ik heb nooit een lang gezicht. Nee, ik heb altijd goede zin. En wat ik vroeger ook altijd deed was, naar het ziekenhuis gaan ‘s morgens op de vaste tijd tot ‘s middags 12 uur. Dan ging ik eten. Na het eten, ging ik weer naar het ziekenhuis. En ‘s avonds na het avondeten, na het journaal, ging ik heel vaak nog even terug als ik wist dat er iemand ernstig ziek was, en dat was bijna altijd zo, dan ging ik nog even bij die familie zitten en bij die zieken. Het gaat alleen om die mensen. Ik heb interesse in hun, Ik heb interesse in wat hun bezighoudt. Zorgen die ze hebben en wat kunnen zij nog eventueel doen. Dat ging mij ter harte. En dat heb ik heel mijn leven gedaan. Het delen van mijn leven dat deed ik ook in het ziekenhuis met de mensen. Die mogen ook weten wie ik ben. Wat ik de hele dag deed, dat mogen ze weten. En dat ik een gewoon mens ben die voor hun koffie zorgt. In het ziekenhuis, de weg wijst en meeloopt en dat soort dingen, gewoon medemenselijkheid. Er zijn voor hen! Ja, dat vond ik mooi! Ik heb een schitterende tijd gehad in het ziekenhuis te midden van die zieke mensen, van ellende en de dood. Ik kon een steentje bijdragen aan het accepteren en aan het verwerken. Ik ben van ‘s morgens vroeg tot ‘s avonds laat bereikbaar geweest. In het ziekenhuis

was ik de enige pastoor. En als er ‘s nachts iets gebeurde, en het gebeurde heel vaak, dan belden ze, en dan stond ik op, en ging ik. Ik was altijd bereikbaar en ging meteen als ik werd gebeld. Als ik ‘s middags aan tafel zat en soep aan het eten was, en de telefoon ging, liet ik de soep staan en ging ik naar het ziekenhuis. Dat was voor mij prioriteit nummer 1. Dat stukje leven heeft heel veel energie gekost, dus ik ben wel blij dat ik nu vrij ben en dat ik dat niet meer hoeft te doen. Ik kan dat ook niet meer opbrengen, dat krijg ik ook niet meer klaar. En ik vind het fijn om zondag een keer de mis te doen en verder niks. Ik doe nou tegenwoordig best nog wel wat. Ik ga bij mensen op bezoek. Ik ken nog heel veel mensen. Ik denk dat half Venray mij kent. Die heb ik allemaal ontmoet in het ziekenhuis - dan ligt opa erin, dan ligt vader erin, dan ligt moeder erin en dan liggen kleintjes erin. En iedere keer zag ik dezelfde families in het ziekenhuis. En ik ben daar vanaf 1983 geweest. Dus ik heb daar hele volksstammen meegemaakt in dat ziekenhuis. Daarvoor ben ik in het ziekenhuis in Roermond geweest. Dus bijna heel mijn leven heeft zich in het ziekenhuis afgespeeld. En dat waren mooie tijden.’

Marthoma Alexander

Ik geef de pen door aan...

Ik ben Simon Dik. Toen mijn vader vroeg of ik misdienaar wilde zijn, zei ik direct 'ja'. Ik kan mij niet herinneren waarom ik misdienaar wou zijn. Het was in 2014, ik was toen vijf en een half jaar. Papa vroeg aan Deken Smeets (hij is nu onze bisschop) en aan Bram Jansen of ik wel misdienaar bij Paterskerk kon/mocht zijn. Het mocht. Bram leerde mij hoe ik misdienaar moest zijn. Soms vind ik het moeilijk om stil te zitten of te staan bij het altaar. Ik beweeg veel. Na de mis, zeiden mijn ouders dan dat ik serieus moest zijn. Als de deken de hosties uitdeelde, deed ik mijn handen gekruist op mijn schouders, dat betekent dat ik de communie nog niet gedaan heb.

Een keer waren wij op vakantie in Volendam. We proberen iedere zondag naar de kerk te gaan, dus ook hier. Maar er was geen misdienaar daar. Ik vroeg aan mijn moeder of ik de mis mocht dienen. En van de priester daar, mocht ik helpen met de

mis. Zij hadden geen toog voor de misdienaar, maar wel voor de lector. Met een truck kon ik de toog van de lector aan en kon ik de mis dienen.

Mijn taak als misdienaar was het scheepje dragen. Dat is voor de wierrook, waarmee de priester zegent. Naast mijn dienst in de kerk, dien ik ook buiten de kerk, bijvoorbeeld de kermis zegenen. Nu doe ik andere dingen, bijvoorbeeld wijn schenken, enz.

In de Paterskerk ga ik mee met mijn broertje Thomas naar de kinderwoorddienst. Leuk samen met andere kinderen bijbel luisteren en knutselen.

In 2017 heb ik de Eerste Communie gedaan. Nu hoef ik niet meer aan mijn ouders te vragen hoe een hostie smaakt.

Ik vind het leuk om misdienaar te zijn want dan kan ik in de mis helpen. Ik weet niet waarom ik het niet leuk zou vinden. God is zo goed en groot. Het is door God dat wij leven. Thuis bidden we voor en na het eten en ook als we gaan slapen. Af en toe lezen mijn ouders een verhaaltje uit de kinderbijbel voor wij gaan slapen. Ik bid iedere avond dat God iedereen zegent in deze wereld. Voor alle kinderen hoop ik dat zij gelukkig zijn en genoeg te eten hebben. Mijn ouders leren ons om te delen. We hebben bijvoorbeeld onze knuffels voor actie4kidz schoenendoos voor Afrika afgegeven.

Ik ben nu bijna 11 jaar en ik zit in groep 7. Ik vind sporten leuk, taekwondo. Hiervoor train ik 2 keer per week. Ik heb al de geelgroene band. Ik weet nog niet wat ik wil worden als ik groot ben.

Nu ben ik al een beetje groot maar toch leer ik nog van andere misdienaars of acolieten. Na de mis drinken de acolieten, kosters en vrijwilligers soms samen koffie in de pastorie. Ik vind het leuk dat ik daar ook limonade kan drinken en samen met de andere kinderen even kan spelen. Zij zitten ook bij de kinderwoorddienst.

Mijn moeder zegt: "Wanneer je iets wil doen voor God, hoef je niet te wachten tot je groot bent. Als je iets wil doen, dan kan dat. En als je zegt dat je iets wil doen, moet je dat ook doen. Begin met kleine dingen." Mijn moeder en vader zijn ook vrijwilliger bij de Paterskerk. We doen het samen voor God.

2009 werd ik gedoopt door Diaken Guido. Nu af en toe hebben wij samen dienst bij het altaar. Mijn ouders vinden dit bijzonder.

Kerst in de
Paterskerk in 2015

Zegenen van de
kermis in 2016

De Bijbel, van kافت tot kافت

Hoe actueel is de Bijbel vandaag nog? Als de Bijbel spreekt over fundamentele menselijke en religieuze ervaringen, dan is en blijft de Bijbel in wezen tijdloos en immer actueel. Natuurlijk moet je je door de uiterlijke verhaalvorm heen lezen, maar dan stoot je op duizenden jaren oude verhalen, die echter ook voor het hier en nu geschreven zouden kunnen zijn. Soms vraagt dat worstelen met de tekst, omdat je de achtergrond van toen moet zien te achterhalen en vervolgens moet zoeken naar hoe dat nu verteld zou zijn. Het is en blijft wereldliteratuur, die de tand des tijds heeft doorstaan en zoveel raakvlakken blijkt te hebben met alle eeuwen en culturen, vroeger en nu. Het gaat vaak om uitdagende teksten, indringend, beschouwend en met meer dan genoeg om verder over na te denken. Hoe te denken over oorlogszuchtige passages in de Bijbel, of geweld? Waar komt dat vandaan, zit dat in de mens? En zo ja: waarom dan? Laat de menselijke natuur zich sturen door een God die uit is op vrede? Hoewel de moderne mens het graag in Jip en Janneketaal heeft en liefst eenduidig, laat de Bijbel toch veel over aan de eigen interpretatie en vrijheid van het individu. Hoe ga je om met tegenstrijdigheden in de Bijbel? Bestaan er leessleutels?

Vanaf oktober willen we als parochies de mogelijkheid aanreiken de Bijbel van kافت tot kافت te lezen. Een omvangrijke klus, maar die meer dan de moeite waard blijkt te zijn en verrijkend is voor heel het leven.

We lezen maandelijks een bepaald aantal hoofdstukken (thuis voorbereiden), waarna we in de bijeenkomsten zoeken naar wat het ons nu mogelijk wil zeggen. Deken Smeets zal de avonden telkens inleiden. We beginnen op 15 oktober om 20 uur in de kelderruimte onder de sacristie van de Grote Kerk (links langs de kerk op, door de poort en trap af). De andere vooralsnog geplande data 5 november, 26 november en 17 december.

Voor wie twijfelt of het zinvolle avonden zijn: in ieder geval is de eerste serie buitengewoon interessant. We stoeien met het overbekende scheppingsverhaal: is het nou in zeven dagen gefikst of stammen we toch af van de apen? En wat toch met die appel van Adam en Eva?

Iedereen is welkom, vertrouwd met de Bijbel of helemaal niet. Er zijn aan de avonden geen kosten verbonden. Loop anders gewoon eens binnen op 15 oktober... Voor wie er meer van wil weten, bel of mail de pastorie Eindstraat.

*Deken E. Smeets,
Kapelaan Marthoma*

GROTE KERK

Adres

Parochie Sint Petrus' Banden
Eindstraat 6, 5801 CR Venray
0478-550740 - petrband@zonnet.nl

Misintenties opgegeven

Maandag t/m vrijdag, behalve donderdag,
van 9.30 tot 11.30 uur, telnr.: 0478-550740;
stipendium: € 10,- voor missen op weekdays,
€ 25,- voor weekendmissen.
IBAN: NL49 ABNA 0579 7394 81

Kerkbijdrage

Op bankrekening NL59 ABNA 0484 1000 17 of
NL82 INGB 0001 1748 63 inzake kerkbijdrage.
Voorzitter comité kerk- bijdrage: dhr. F.
Welschen.
Penningmeester parochie Sint Petrus' Banden:
Maris Heijnen.

H.H. Missen

Weekdagen: 9.00 uur
Zaterdag: 19.15 uur
Zondag: 9.30 uur

Huwelijk en jubilea

21-07-19 60-jarig jubileum priesterschap
Pater Thijs Smits
26-07-19 Huwelijk Wouter Houwen
en Sylvia Heijnen

Overleden

24-06-19	Janny Martens-Hulsman	88 jaar
28-06-19	Wim Bistervels	85 jaar
03-07-19	Truus van Osch-Hermans	72 jaar
10-07-19	Harry Vollenberg	95 jaar
24-07-19	Bep Elbers-Vermeulen	97 jaar
30-07-19	Theo Michiels	80 jaar
07-08-19	Pierre Coopmans	88 jaar
09-08-19	Jan van den Brekel	85 jaar
10-08-19	Johan Schaeffers	92 jaar
11-08-19	Joost van Haren	84 jaar
27-08-19	Els Versleijen-Houwen	81 jaar
28-08-19	Teng van Osch	84 jaar
29-08-19	Riet van Daal-Janssen	73 jaar
07-09-19	Frans van Enkevort	87 jaar
14-09-19	Huub Nabben	87 jaar

Gedoopt

16-06-19	Jaylinn Huberts
16-06-19	Gyvano Arts
30-06-19	Pien Peters
11-08-19	Jasmijn Hesselmans
11-08-19	Milou Peters

PATERSKERK

Adres

Parochie OLV van Zeven Smarten
Leunseweg 5, 5802 CE Venray
0478-580202 - info@paterskerkvenray.nl

Misintenties opgegeven

Maandag t/m vrijdag van 9.30 tot 10.30 uur,
telnr.: 0478-580202; stipendium:
€ 10,- voor missen op weekdays,
€ 25,- voor weekendmissen.
IBAN: NL81 ABNA 0231 8034 94 ,
t.n.v. Kerkbest. O.L.V. van Zeven Smarten.

Kerkbijdrage

Op bankrekening NL42 INGB 0004 2040 20,
t.n.v. parochie Venray-Zuid of
IBAN: NL17 ABNA 0231 8085 26,
ten name van: Kerkbestuur O.L.V. van Zeven
Smarten inzake kerkbijdrage.

Inloopmorgen op woensdag

Pastorie: 9.30 - 12.00 uur

Mariakapel geopend

Ma t/m za: 9.30 - 19.00 uur

H.H. Missen

Weekdagen: 18.30 uur
Zaterdag: 18.00 uur
Zondag: 11.00 uur
(zondag met kinderwoorddienst en opvang
voor baby's en peuters)

Aanbidding van het Allerheiligste

Vrijdag: 17.30 uur

Overleden

02-08-19	Jesus Lopez Perez	79 jaar
30-08-19	Gon Scholten-Pirlo	97 jaar
12-09-19	Sjaak van Roessel	72 jaar

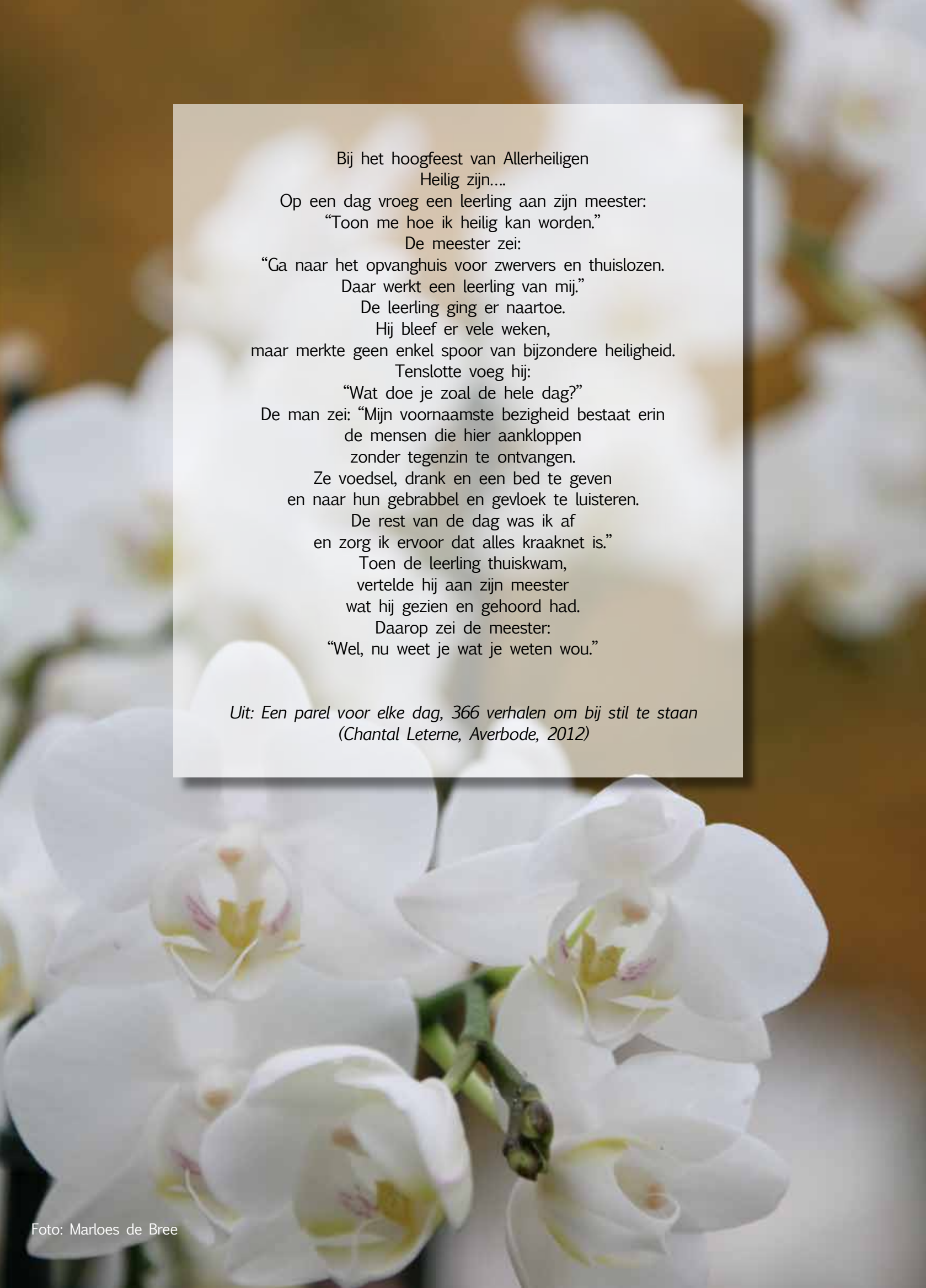
Gedoopt

28-07-19	Givengi Latupeirissa
04-08-19	Christopher de Freitas
08-09-19	Niena Jacobs

Redactie

Adres: Leunseweg 5, 5802 CE Venray.
Email: samenkerkvenray@gmail.com
Website: www.grotekerkvenray.nl

*Gratis abonnement? Opzeggen? Adreswijziging?
Stuur een mailtje of een briefje.*

Bij het hoogfeest van Allerheiligen
Heilig zijn....
Op een dag vroeg een leerling aan zijn meester:
“Toon me hoe ik heilig kan worden.”
De meester zei:
“Ga naar het opvanghuis voor zwervers en thuislozen.
Daar werkt een leerling van mij.”
De leerling ging er naartoe.
Hij bleef er vele weken,
maar merkte geen enkel spoor van bijzondere heiligheid.
Tenslotte voeg hij:
“Wat doe je zoal de hele dag?”
De man zei: “Mijn voornaamste bezigheid bestaat erin
de mensen die hier aankloppen
zonder tegenzin te ontvangen.
Ze voedsel, drank en een bed te geven
en naar hun gebrabbel en gevloek te luisteren.
De rest van de dag was ik af
en zorg ik ervoor dat alles kraaknet is.”
Toen de leerling thuiskwam,
vertelde hij aan zijn meester
wat hij gezien en gehoord had.
Daarop zei de meester:
“Wel, nu weet je wat je weten wou.”

*Uit: Een parel voor elke dag, 366 verhalen om bij stil te staan
(Chantal Leterne, Averbode, 2012)*